

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η ιδιομορφία της λαϊκής κιθάρας όσον αφορά την τεχνική της βρίσκεται στο ότι η κιθάρα ήταν το κύριο όργανο, μέσω του οποίου επιχειρήθηκε η συνύπαρξη Ανατολής και Δύσης, μέσα στην εξελικτική διαδικασία της Ελληνικής παραδοσιακής μουσικής. Η κιθάρα, υποστήριξε επιτυχημένα, μελωδίες και ρυθμούς, της εξαιρετικά πλούσιας ελληνικής παραδοσιακής μουσικής, με την αρμονική και ρυθμική της συνοδεία.

Όμως, ένα τέτοιο φαινόμενο, όταν πραγματοποιείται και εντάσσεται στο εποικοδόμημα μιας τόσο μακράς και ζωντανής παράδοσης και στη συνέχεια, δίνει τη σκυτάλη για την εξέλιξη αυτής της ίδιας παράδοσης, (π.χ. μικρασιάτικα, δημοτικά, ρεμπέτικα και πρώιμα λαϊκά τραγούδια) δεν μπορεί παρά να προκαλέσει τον θαυμασμό μας, γι' αυτήν ακριβώς τη δυνατότητα πραγματοποίησης και ενσωμάτωσης μιας τόσο εντυπωσιακής συνύπαρξης.

Ωστόσο, μέσα στο παράδοξο που χαρακτηρίζει τα νεοελληνικά δρώμενα, εντάσσεται και η περιφρονητική αντιμετώπιση της παραδοσιακής μας μουσικής καθώς και η μυωπική προσέγγιση του εν λόγω φαινομένου. Μάλιστα, ακούστηκε και ο όρος «Έντεχνο» ελληνικό τραγούδι!!!

Η παράδοση, όμως, κατορθώνει και παραμένει ζωντανή. Αυτό σημαίνει ότι κατά την πορεία της μέσα στο χρόνο, έχει την επιλεκτική δυνατότητα, να ενσωματώνει εκείνα τα στοιχεία τα οποία είναι βασικά και λειτουργικά, για την τέχνη που τη χαρακτηρίζει.

Η καταγραφή, σ' αυτό το βιβλίο, των γνώσεων και των απόψεων που προέκυψαν τόσο από το παίξιμο όσο και από τη διδακτική εμπειρία της λαϊκής κιθάρας, είναι μια προσωπική προσπάθεια προσέγγισης των στοιχείων αυτών.

ΔΟΜΗ ΤΗΣ ΥΛΗΣ

A.	ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ.....	σελ	4 - 10
B.	ΡΥΘΜΟΙ.....		11 - 35
Γ.	ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΕΧΝΙΚΗΣ - ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ		36 - 48

A. ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αν και το συγκεκριμένο βιβλίο δεν απευθύνεται σε αρχάριους, θα ήταν καλό, πριν αναφερθούμε στα επί μέρους θέματα που αφορούν τη λαϊκή κιθάρα, να προταθούν ορισμένες ασκήσεις που έχουν να κάνουν τόσο με την τεχνική των δακτύλων του αριστερού χεριού και της πένας όσο και με τη γνώση της τασιέρας της κιθάρας σε σχέση με τις βαθμίδες των συγχορδιών.

Θα αρχίσουμε, λοιπόν, με τον τύπο του Μπαρέ που μας δίνει ματζόρε συγχορδίες και που έχουν την τονική τους (δηλαδή, τη νότα που δίνει το όνομά της στη συγχορδία) στην μπάσα χορδή E δηλ. την F συγχορδία, την G, την A κ.ο.κ.

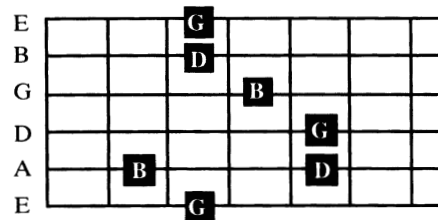
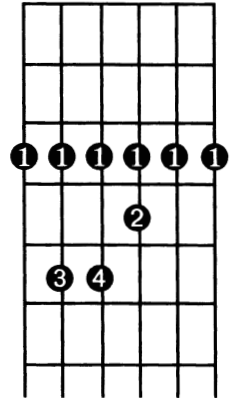
Ας πάρουμε, λοιπόν, την G.

Ας παρατηρήσουμε τις νότες που μας δίνει αυτό το μπαρέ:

από τα μπάσα προς τα πρίμα έχουμε στη χορδή E τη νότα G, στη χορδή A τη νότα D, στη χορδή D τη νότα G (εδώ, δηλαδή, ολοκληρώνεται η πρώτη οκτάβα), στη χορδή G τη νότα B, στη χορδή B τη νότα D και τέλος στη χορδή E τη νότα G όπου ολοκληρώνεται και η δεύτερη οκτάβα.

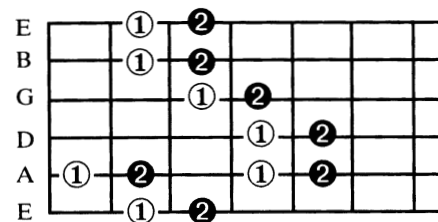
Βλέπουμε, λοιπόν, ότι στην πρώτη οκτάβα μας λείπει η τρίτη βαθμίδα της συγχορδίας δηλ. η νότα B ενώ στη δεύτερη οκτάβα έχουμε όλες τις βαθμίδες της συγχορδίας.

Εάν, λοιπόν, θελήσουμε να παίξουμε μία - μία με τη σειρά όλες τις βαθμίδες της συγχορδίας και στις δύο οκτάβες, θα πρέπει να προσθέσουμε την τρίτη βαθμίδα που λείπει από την πρώτη οκτάβα, τη νότα B.

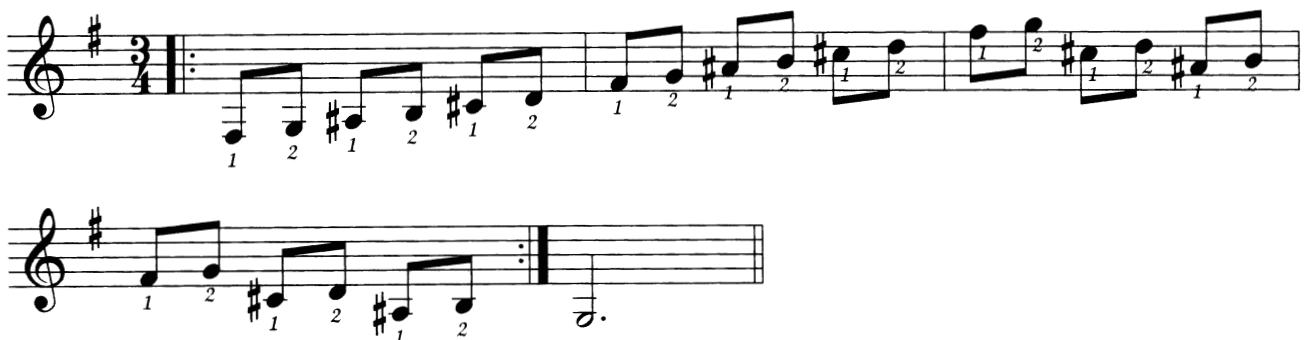

Έτσι, έχουμε και τις τρεις βαθμίδες της συγχορδίας G σε δύο οκτάβες.

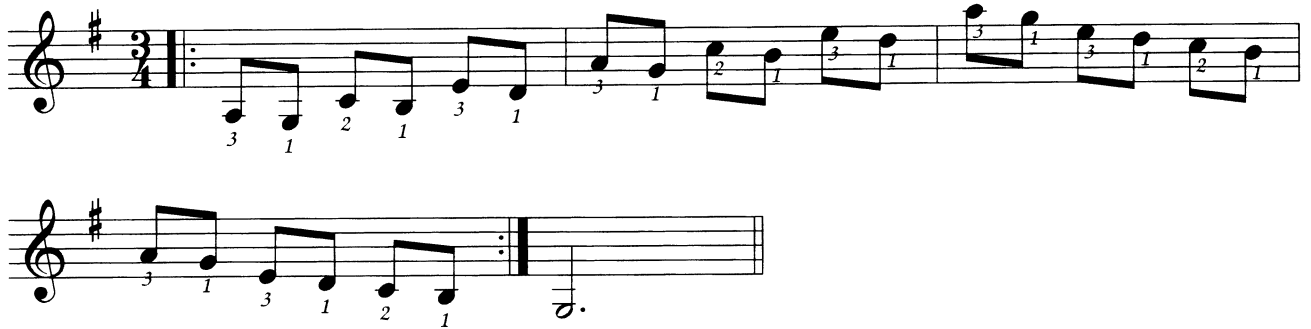
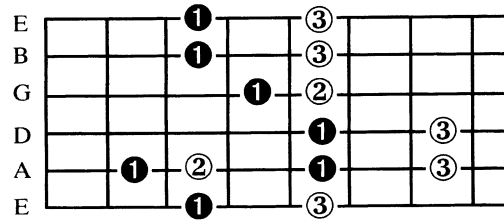
Η πρώτη άσκηση συνίσταται στο να παίξουμε το προηγούμενο ημιτόνιο της κάθε βαθμίδας και στη συνέχεια τη βαθμίδα με τη δακτυλοθεσία που σημειώνεται στο ακόλουθο σχήμα.

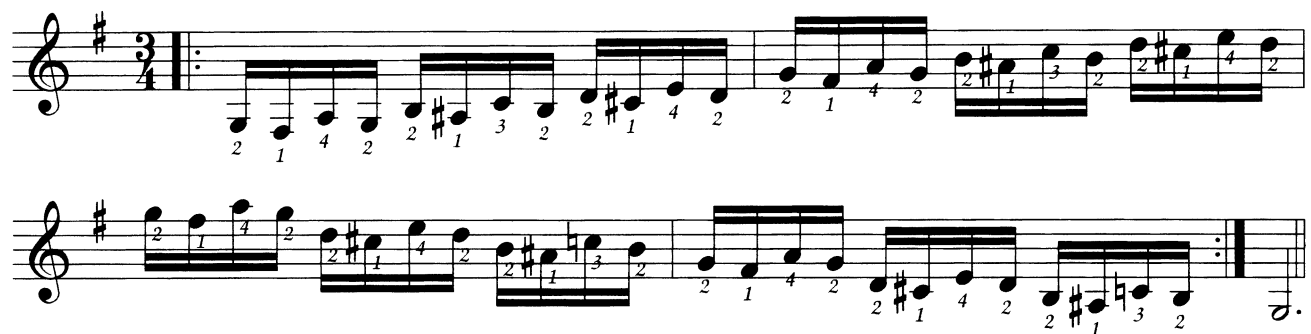
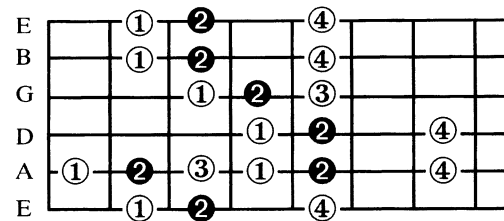
Η άσκηση εκτελείται με ανιούσα φορά και στη συνέχεια με κατιούσα.

Η δεύτερη άσκηση συνίσταται στο να παίξουμε πρώτα την επόμενη νότα από την κάθε βαθμίδα της ματζόρε κλίμακας που αντιστοιχεί στην εν λόγω συγχορδία και κατόπιν τη βαθμίδα με τη δακτυλοθεσία που σημειώνεται στο ακόλουθο σχήμα:

Τέλος, η τρίτη άσκηση είναι συνδυασμός των δύο προηγούμενων. Παίζουμε πρώτα τη βαθμίδα, κατόπιν το προηγούμενο ημιτόνιο, έπειτα την επόμενη νότα της βαθμίδας και τέλος πάλι τη βαθμίδα. Στο ακόλουθο σχήμα φαίνεται η δακτυλοθεσία:

Εδώ πρέπει να αναφερθεί ένας κανόνας **εξαιρετικά σημαντικός**, ώστε να εφαρμόζεται κατά την εκτέλεση **οποιασδήποτε άσκησης**.

Έτσι, λοιπόν, κατά την ανίχνευση της προτεινόμενης δακτυλοθεσίας μιας άσκησης, καλό είναι η πένα να έχει μόνο την προς τα κάτω κίνηση (↓) γεγονός που επιτρέπει τη συγκέντρωση της προσοχής στη σωστή εφαρμογή της δακτυλοθεσίας.

Στη συνέχεια μπορεί να εφαρμοστεί η προτεινόμενη από την άσκηση κίνηση της πένα, που συνήθως είναι ↓↓↓↓, ενώ ιδιαίτερος ωφέλιμο θα ήταν να παίξουμε την άσκηση κάνοντας ακριβώς τις ανάποδες κινήσεις με την πένα. Εάν, δηλαδή, η άσκηση παίζεται ↓↓↓↓, εμείς να παίξουμε ↑↑↑↑. Εφόσον γίνουν βήμα προς βήμα τα προτεινόμενα θα αποκομίσουμε το μεγαλύτερο δυνατό κέρδος από την ενασχόλησή μας με τις ασκήσεις. Ίσως θα ήταν πλεονασμός να αναφέρουμε ότι όλα τα παραπάνω πρέπει να γίνονται